

25. VII. 1909 г

p_K59A_006055

София

Миличка Нелли, може би ще ти се види много чудно, че вчерашното си убеждение днес вече променям, но какво да правя, когато борбата със самия мен е ужасна и непосилна борба. Искам да ти кажа чисто и откровенно, че аз искам ти да се върнеш още сега. Като ти изпратя в понеделника - 27 юли - пари, които ще получиш на 30 юли, ти можеш вече да се стягаш за път. Купи си зимно палто и други дреболии, па си ела. Ела си, мило ми пиленце, защото откровенно ти говоря, не мога да се здържам вече, не мога да търпя това лишение, това удоволствие, на което бях свикнал. Аз съм вече зрял мъж, след три дена 27 юли - изпълвам цели 30 години, моят организъм не може вече без това, особено в тази буйна възраст. Ела си, пак ще кажа, и туй то!

Язика ти и тука ще продължиш да го учиш у г-жа Маркова, а изкуството - туй, което видя, кажи берекет версин и туй то. Аз мисля, че от сичко до сега видено, се ще си купила нещо.

Вчера изтеглих 39-те лева, които останаха да вземем по твоята сметка за Париж. А като се върнеш - ще има да вземем близо 220 лева пътни. И аз се чудя, защо се объркаха толкова сметките. Пък то имаме да вземем от театрал. каса толкоз пари - нали още тука ти платих целия пътен билет?

И туй, сладко ми пиле, като ти излагам скръбта и мъката си за теб от дълбочината на чистото си сърце, най-искрено, най-умолително те моля да си дойдеш! Ела си, па да наредиш къщата, да светне оная хубава къща, защото наистина хубава къща пипнахме и е евтина, сравнително другите. Ела си и слънцето ще огрее в цялата къща. А за мен ти си най-нужна. Какво да крия, защо

да се преструвам: не мога иначе, не съм такава натура, щото да подчиня тялото си на едно въздържание от дълги месеци и години. Нищо чудно и срамотно няма в това, че ще се върнеш тѣй рано. Климата в Париж не ти понесе, разболя се - ето какви ще бъдат извиненията. Пък ния помежду си ще си знаем нашето.

Нима ти не си съгласна с мен, бе гълъбче? Нима ще ми кажеш студеното: "търпение, търпение още 2 месеца"?... Твоя воля, аз нямам никаква възможност насила да те докарам.

Чакам бързия ти отговор по това.

В всеки случай, аз храня надежда, че ще се озовеш на поканата ми.

Горецо, хиляди пъти те цалувам, твоето самотно момче

Нася.